ARBITRII

AȘA CUM ÎI CUNOAȘTEȚI ȘI — MAI ALES — CUM NU-I CUNOAȘTEȚI

Ne-am gîndit ca în numărul de astăzi să vă prezentăm pe cîțiva dintre cei mai cunoscuți „cavaleri ai fluierului", pe acei „cavaleri în negru" care duminică de duminică, pe arșiță, pe ploaie sau pe zăpadă, renunță la ziua lor de odihnă pentru a-și satisface, lor personal dar și tuturor celor care iubesc fotbalul, dragostea pentru fotbal.

Bine, bine, veți zice, dar cine nu-i cunoaște pe Ritter, „eroul" atîtor penaltiuri, pe Lulu Mihăilescu, pe Alexandru Toth sau pe Mircea Rotaru ? Silueta lor a devenit cunoscută de ani de zile pe stadioanele noastre. Fiecare are „suporterii" săi, fiecare are „inamicii" săi. Fiecare, după jocurile conduse, primește scrisori, unele anonime, altele nu, în care sînt adulați, criticați sau... huliți. Fiecare în parte are la activ situații dintre acele mai neprevăzute, de la... întîrzierea trenurilor și pînă la... sechestrarea în vestiarele stadionului atunci cînd arbitrajul lor n-a fost pe placul publicului (citiți: de cele mai multe ori ale acelei părți din public care cunoaște regulamentul doar din auzite, sau care a vrea ca arbitrul să conducă numai în favoarea echipei favorite).

Așadar, veți spune că știți totul despre eroii paginii de față. Citind-o, vă veți da seama că-i cunoașteți mai puțin decît vă închipuiți. Veți vedea că și arbitrii de fotbal sînt... oameni ca noi toți, au familii, au obligații profesionale de răspundere, au bucurii și necazuri. Deși cele mai multe necazuri le aduce fotbalul. Cu toate acestea nu renunță la el. Îl iubesc, îl slujesc cu abnegație.

Și, pentru aceasta, trebuie în primul rînd stimați !

ANDREI RĂDULESCU

INGINER ȘI ARBITRU FRUNTAȘ

Nu împlinise încă 13 ani cînd a fost promovat de la echipa de pitici la cea de juniori a Venusului. La 17 ani, Andrei Rădulescu devine titular în echipa de seniori : centru atacant, alături de Ene, Ploeșteanu, Humis și Traian Iordache. În anul 1943 pleacă la Timișoara unde devine student al Facultății de metalurgie și jucător la Politehnica. „Poli" activa în campionatul regional dar cu Andrei — golgeter, promovează toate treptele, ajungînd în 1948 în Divizia A. Recordul de goluri l-a realizat în 1947 cînd juca în Divizia B la meciul Politehnica — C.F.R. Simeria : 7 goluri într-o singură repriză ! În acest răstimp este selecționat de mai multe ori în echipa națională, cînd joacă împotriva Bulgariei, Ungariei, Poloniei, Albaniei etc.

În 1948 obține diploma de inginer metalurg cu calificativul „magna cum laude". Deși nu împlinise încă 30 de ani, vîrstă la care se află în plină formă, Andrei Rădulescu renunță la fotbal din cauza multiplelor sarcini profesionale. Este angajat ca inginer șef la Grivița Roșie. Se transferă, în 1957, la Comitetul de stat pentru muncă și salarii unde lucrează și astăzi.

Fotbalul nu-i poate rămîne indiferent și ia hotărîrea să devină „cavaler al fluierului". Trece cu bio examenul susținut în 1956. Se impune cu autoritate și, în mai puțin de doi ani, i se acordă încrederea de a conduce meciuri de Divizia A. În 1963 devine arbitru internațional iar trei ani mai tîrziu îndeplinește baremul de jocuri și primește cu sonul F.I.F.A. A condus partide internaționale în mai multe țări printre care Italia, R.F.G., Grecia, Turcia, Iugoslavia, Bulgaria etc.

Pentru autoritatea morală pe care și-a dobîndit-o, Andrei Rădulescu a fost ales de mai mulți ani președintele Colegiului central de arbitri, funcție pe care o deține și astăzi.

ARBITRUL LA ISTANBUL, ECHIPAMENTUL LA PARIS ȘI FRANKFURT !

Acum cîțiva ani, invitat să conducă meciul Turcia — Tunisia, Andrei Rădulescu a călătorit cu avionul pe ruta București — Viena — Istanbul. La aeroportul din Viena niște funcționari distrați au încurcat formalitățile și astfel valiza cu echipament a ajuns... la Paris. În această situație, arbitrul român a fost nevoit să conducă partida cu un echipament de împrumut.

**Opt luni mai tîrziu, același arbitru a fost invitat din nou în Turcia pentru a conduce meciul de campionat Galatasaray — Fenerbahce. Cu toate că, la Viena, A. Rădulescu a atras atenția asupra celor întîmplate anterior, cerîndu-i-se asigurări că va